

ЕТНОПОЛІТОЛОГІЯ ТА КОНФЛІКТОЛОГІЯ

УДК 323.1

К. М. ВІТМАН

ГЛОКАЛІЗАЦІЯ ЯК ПОЛІТИЧНА МОДЕЛЬ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР

Проаналізовано наукові підходи до явища глокалізації, його особливості та характерні риси. Напрацьовано багаторівневу глокалізаційну модель етнокультурного середовища Європейського Союзу та досліджено особливості її трансформації під впливом збільшення кількості мігрантів, нехтування ними європейськими цінностями. Вказано на необхідність запровадження інституціоналізованих механізмів зворотного зв'язку, які дозволять коригувати і стабілізувати подальший вектор розвитку моделі глокалізації.

Ключові слова: глокалізація, політична модель, міграційна політика, Європейський Союз.

Витман К. Н. Глокализация как политическая модель: европейское измерение

Проанализированы научные подходы к явлению глобализации, его особенности и характерные черты. Нарботано многоуровневую глокализационную модель этнокультурной среды Европейского Союза и исследованы особенности ее трансформации под влиянием увеличения количества мигрантов, пренебрежения ими европейскими ценностями. Указано на необходимость введения институционализированных механизмов обратной связи, которые

позволять корректировать и стабилизировать дальнейший вектор развития модели глокализации.

Ключевые слова: глокализация, политическая модель, миграционная политика, Европейский Союз.

Vitman Kostantyn. Glocalization as a political model: the European dimension

The scientific approaches to the phenomenon of glocalization, its features and characteristics are analyzed. The multi-level glocalization model of ethnocultural environment of the European Union was worked out. The main features of its transformation under the influence of increasing number of migrant workers, their neglect of European values are studied. The need to provide the institutionalized feedback mechanisms that will adjust and stabilize the vector of development of glocalization model was pointed out.

Key words: glocalization, political model, migration policy, European Union.

Глокалізація як глобальна модель сучасних етнополітичних процесів наразі активно розробляється та використовується етнополітичною наукою. Так, О. Маруховська-Картунова у своїх етноконфліктологічних дослідженнях доводить, що глокалізація супроводжується хаотичними проявами і явищами, які вкрай негативно позначаються на сфері етнонаціональних відносин, стаючи каталізаторами етноконфліктів¹. Глокалізація як глобальна модель дозволяє вивчити більшість етнополітичних проблем під якісно новим кутом зору, що допомагає виявити їх глибинні причини та чинники, а отже, напрацювати більш ефективні механізми розв'язання.

Загалом моделювання досить давно і широко застосовується у політичній науці. У ХХ ст. моделі стали невід'ємною складовою мови економіки, політики, бізнесу, вони скрізь використовуються для глибшого розуміння досліджуваної ситуації чи об'єкту і ефективнішого досягнення цілей, - стверджує Е. Скотт². Моделювання як метод наукового пізнання передбачає процес побудови, вивчення і застосування моделей. Модель у процесі дослідження замінює досліджуваний об'єкт настільки ефективно, що її вивчення дає принципово нові знання про нього. Моделювання передбачає використання таких методів пізнання, як абстракція, аналогія, гіпотеза. Політологічні словники, кодифікуючи методи етнополітичних досліджень, зазначають, що моделювання поряд з аналізом, синтезом, індукцією, дедукцією, аналогією, абстрагуванням, спостереженням та експериментом є уні-

версальним інструментарієм осмислення етнополітичних явищ і процесів, суб'єктів і об'єктів етнополітики³. Застосування моделювання як основної методології дослідження етнополітичних процесів не є типовим для української етнополітології насамперед через складність цього наукового інструментарію, однак спробуємо ним скористатися.

Британський математик, корифей моделювання Дж. Бокс свого часу зауважив, що «по суті, всі моделі хибні, але деякі з них корисні»⁴. Таким чином дослідник вказав на недоліки цього методу: вибіркoвість, складність розробки моделей та обмеженість застосування в окремих випадках. Однак без застосування моделювання в етнополітології неможливо прогнозувати перебіг явищ (особливо це стосується етнополітичних конфліктів), відстежувати тенденції, виявляти дієвість тих чи інших механізмів впливу на етнополітичну ситуацію.

О. Картунов вказує на велику роль моделювання як методології етнополітичного пізнання. Науковець виокремлює функцію моделювання як одну з восьми функцій етнополітології, під якою має на увазі розробку формальних, евристичних, математичних та інших моделей етнополітичних процесів⁵. Слід зазначити, що низка інших функцій етнополітології також базується на моделюванні, принаймні не може бути повно реалізована без застосування цього інструментарію. Це прогностична функція, яка передбачає наслідки тих чи інших рішень, впровадження різноманітних теорій і концепцій, прогнозує розвиток етнополітичних процесів і явищ, а також прикладна функція науки, яка продукує рекомендації для практичної етнонаціональної політики на основі пізнання закономірностей розвитку етнополітичних процесів.

У цьому дослідженні ми плануємо розглянути вплив збільшення потоку мігрантів з мусульманських держав до ЄС внаслідок збройних конфліктів через призму глокалізації як глобальної політичної моделі. Підходи до глокалізації в науці суттєво різняться, що ускладнює розуміння та вивчення явища. Адже глокалізація є поєднанням, на перший погляд, непок'єднаних тенденцій – глобалізації та локалізації. Погодьмося, що для етнополітолога подібна діалектика не повинна становити труднощів, адже для більшості етнополітичних процесів притаманні взаємосупроводжуваність, взаємоперехід та діалектична взаємодія. Наприклад, етнополітична інтеграція та дезінтеграція; толерантність та ксенофобія; консолі-

дація та сепаратизація. Ці явища найчастіше є невід'ємними складовими одного етнополітичного процесу, перетікаючи одне в одне.

Що ж стосується глокалізації (термін утворився від поєднання *globalization + localization = glocalization*), то в науці не спостерігається повної єдності у визначенні цього явища, що дає можливість окреслити наступні підходи. Перший визначає глокалізацію як процес глобалізації локального та локалізації глобального. Так, Н. Аберкромбі стверджує, що це явище відображає ідею напруженості між локальною та глобальною культурами⁶. Глокалізація безпосередньо як поняття була запозичена з маркетингових стратегій глобальних компаній, що намагалися задовольнити місцеві смаки і тому модифікували продукцію залежно від того, на який локальний ринок вона надходить. Іноді термін «глокалізація» використовується для позначення глобальної локалізації — глобального світогляду та культури пристосованих до локальних умов.

Вперше теорія глокалізації була запропонована британським соціологом Р. Робертсоном і пояснювала вона діалектичну взаємодію між гомогенізацією, якою характеризується глобалізація, та індігенізацією – перемогою традиційного, локального над глобальним⁷. Р. Робертсон стверджував, що глобальні та локальні тенденції в загальному підсумку взаємодоповнюювані і взаємопроникають одна в одну, хоча в окремих випадках можуть навіть протидіяти одна одній. Таким чином другий підхід не розглядає глобалізацію локального та локалізацію глобального як окремі тенденції сучасного розвитку. Глокалізація в його межах постає процесом соціального, політичного, культурного розвитку, що характеризується взаємодією протилежних тенденцій.

За іншою версією термін «глокалізація», що міксує процеси глобалізації та локалізації і означає поєднання модернізації локальних культур з досягненнями глобальної мультикультурної цивілізації, було запропоновано А. Моріта, засновником японської корпорації Sony. Вважається, що ідея глокалізації була запозичена у 80-х роках від японської практики «дочакука» (від яп. - 土着化, транслітер. - дочаку), що передбачала пристосування методів обробки землі до локальних умов. М. Шумилов зазначає, що глокалізація в японському розумінні відбувається внаслідок культурної гібридизації, тобто конструктивної співпраці та взаємозбагачення культур в межах культурних регіонів⁸.

Спрощено глокалізація – це продовження глобалізації, що супроводжується збереженням, посиленням регіональних тенденцій. Але якщо в межах глобалізації як моделі глобального розвитку – тенденції регіоналізації, локалізації вважаються здебільшого негативним наслідком чи побічним ефектом, то в межах глокалізації – рівноправною складовою процесу. Глокалізація вивчає глобалізацію як низхідний потік, а локалізацію як висхідний потік. Хоча обидва є протидіючими за своїм характером, однак можуть комбінуватися, започатковуючи нові процеси, в тому числі етнополітичні.

Глобалізація як всезагальна гомогенізація світу, зникнення етнічних відмінностей довела свою недовіру та неспроможність пояснити дію і значення багатьох локальних чинників. Адаже замість злиття та уніфікації спостерігається підвищення інтересу до локальних відмінностей, традицій, зростання націоналістичних настроїв, сепаратистських тенденцій. Глокалізація як загальна модель розвитку враховує дію цих чинників і набагато краще пояснює їх вплив на етнополітичну сферу. Н. Кожевников та Н. Пашкевич підкреслюють, що природні процеси розвитку рухаються в обидва боки: глобальності та локальності, тому глокалізація призводить до того, що глобальність постає не одновимірним простором, а транслокальністю, новим виміром зближення полюсів глобальності та локальності⁹. Для етноспільнот це означає - пошук оригінальних відмінностей, нових механізмів та шляхів підкреслення власної ідентичності та виключності на глобальному рівні, з одного боку, а з іншого боку, - пристосування, відтворення елементів загального в конкретних культурах.

У цьому контексті слід згадати, що поряд з поняттям глокалізації для відображення специфіки та складності процесів, що характеризують сучасну глобальність у її локальних проявах, дослідники виокремлюють також цілу низку суміжних понять – регіоналізацію, партикуляризм, традиціоналізм, гібридизацію, фрагментацію, фрагментацію (поєднання інтеграції з фрагментацією)¹⁰. Всі ці процеси можуть бути охарактеризовані як прояви глокалізації на різних рівнях та в різних куточках світу, її форми. Так, наприклад, гібридизація вважається найпоширенішим видом глокалізації в сучасному світі, одним з механізмів поєднання глобального та локального. Під час гібридизації глобальні процеси адаптуються до соціальної, політичної, етнокультурної систем та їх інститутів.

3. Бауман називає глокалізацію процесом, що об'єднує тенденції глобалізації та локалізації, заснованим на перерозподілі привілеїв та дискримінації, багатства і бідності, свободи та залежності¹¹. Дослідник підкреслює, що інтеграція, фрагментація, глобалізація і територізація світу взаємопов'язані і є різними проекціями одного й того процесу – глокалізації. Саме глокалізація пояснює, чому різні етнічні групи не уніфікуються в спільному етнокультурному середовищі, а навпаки з'являються та актуалізуються нові культурні відмінності в контексті взаємодії глобального та локального. Як підкреслює М. Касабуцька, саме тому глобальні зміни в сфері культури не пов'язані з втратою державою своєї національної неповторності, з нав'язуванням певних стандартів всьому світу і тотальною уніфікацією¹². Саме в період глобальних змін у всіх сферах життя суспільства посилюється почуття національної ідентичності і відбуваються процеси глокалізації. Все це актуально для європейських суспільств, етнокультурні середовища яких зазнають не лише посиленого тиску ззовні з боку глобалізації, а й зсередини внаслідок стрімкого зростання мігрантських спільнот.

М. Касабуцька, вивчаючи процес глокалізації, зокрема особливостей міжкультурної взаємодії, пропонує наступний алгоритм глокалізації, який полягає в тому, що у міру розширення контактів з глобальним середовищем акценти зміщуються більше на локальну складову, ніж на глобальну. Тому глобальні етнокультурні символи та цінності на території окремо взятої країни не перетворюються на уніфікуючі, навіть не асимілюються, а зазнають значної трансформації для того, щоб увійти в контекст місцевої культури, набути значення та стати впізнаваними в поліетнічному багатокультурному суспільстві.

Прикладом дії моделі глокалізації можуть бути спроби мусульман Європи відмежуватися від терористичних актів у Франції 2015 року, продемонструвати, що іслам як релігія та культурна матриця не має нічого спільного з тероризмом і повинна залишатися повноцінною складовою мультикультурної багаторелігійної об'єднаної Європи. Так, набули розголосу акції, організовані після терактів у м. Парижі для відновлення контакту мусульман з європейською частиною французького суспільства, яка оплакувала пам'ять загиблих. Учасник однієї з акцій вийшов на площу Республіки зі зав'язаними

очима та плакатом з написом «Я мусульманин, і мені кажуть, що я – терорист. Я довіряю вам, а ви довіряєте мені? Якщо так, то обійміть мене»¹³. Велика кількість згорьованих французів взяла участь у цьому флешмобі, підтримуючи мусульман, які не мали відношення до теракту і давно стали невід'ємною частиною поліетнічного французького суспільства. Завдяки подібним акціям було налагоджено діалог між поміркованими, вже єропеїзованими мусульманами, які поділяють європейські цінності. Таким чином глокалізація означає не лише протидію місцевої та будь-якої зовнішньої культури (як глобальної, так і тієї, що представляють різноманітні мігрантські спільноти), а й їх взаємопроникнення, постійний обмін та інтерференцію.

Розглядати глокалізацію як модель взаємодії культурних середовищ можна на рівні Європейського Союзу. Глокалізаційну модель можна представити як багаторівневу взаємодію, інтеракцію національного, загальноєвропейського, глобального культурних середовищ та привнесених культурних, релігійних та інших традицій мігрантами. Наслідком цієї взаємодії постає унікальне етнокультурне середовище, що має спільні риси, спільні етнополітичні проблеми і виклики, в цілому характерні для ЄС, однак з яскраво вираженими відмінними регіональними рисами. Цю глокалізаційну модель етнокультурного середовища Європейського Союзу також можна охарактеризувати як багаторівневу, оскільки вона певною мірою корелює з множинністю ідентичностей – загальноєвропейської, національної, етнічної та інших.

Коректність та дієвість застосування такої політичної моделі глокалізації підтверджують дослідження характерних рис та практичних аспектів глокалізації Н. Кожевнікова та Н. Пашкевича¹⁴. Дослідники визначають багаторівневність, взаємопроникність характерними рисами глокалізації, яка найкраще піддається дослідженню на рівні великих регіональних наднаціональних макроструктур на зразок ЄС. Підкреслюється, що раніше наукові дослідження були спрямовані на найвищий рівень глокалізації, тоді як інші її рівні мають не менше значення і можуть по черзі виходити на передній план, залежно від умов і конкретних факторів. Про цьому рівні глокалізаційної моделі безперервно взаємодіють один з одним.

Прикладом функціонування такої багаторівневої глокалізаційної моделі може бути вплив міграційної кризи в Європейському Союзі. Так, в 2015-2016 роках актуалізувалися етнополітичні загрози, що походять з мігрантського етнокультурного середовища, яке різко почало розширюватися внаслідок збільшення кількості мігрантів та загрожувати цінностям загальноєвропейського та національного рівнів країн ЄС. Це дало підстави журналістам навіть констатувати явище ісламізації Європи, що означає посилення впливу ісламу в різних сферах загальноєвропейської політики і суспільного життя, а також збільшення прихильників цієї релігії в певному регіоні або країні ЄС. До речі, ісламізація також визначається науковцями як один з різновидів глокалізації за аналогією з істернізацією або вестернізацією.

Однак в цьому дослідженні розглядається більш складна багаторівнева модель глокалізації, в якій ісламізацію можна позиціонувати як підсистему складнішої системи, вдаючись до системного методу. В Європейському Союзі наразі під тиском збільшення кількості мігрантів переважно з регіонів збройних конфліктів Сходу та Північної Африки спостерігається розширення, домінування в політичному та соціальному дискурсах мусульманської культурно-релігійної підсистеми. Іншими словами збільшення кількості мігрантів в країнах ЄС призводить до автоматичної реплікації їх етнокультурного середовища, що включає не лише мову, релігію, а й культурні, соціальні, етнічні, поведінкові стереотипи. Цей етнополітичний процес створив загрози для інших підсистем або рівнів моделі глокалізації – загальноєвропейського та національних.

Прикладом, що висвітлює практичні аспекти трансформації глокалізаційної моделі можуть бути напади на жінок, які сталися під час новорічних свят у Німеччині, Австрії, Швейцарії та Фінляндії. Зокрема у Кельні у новорічну ніч близько 100 жінок стали жертвами сексуальних домагань та пограбувань з боку мігрантів. Масштаб нападів на жінок на центральному вокзалі та біля собору м. Кельн шокував Європу, оскільки у них брали участь близько тисячі чоловіків-вихідців зі Сходу та Північної Африки, що перебували в стані алкогольного сп'яніння. Місцева поліція навіть назвала ці напади новим виміром злочинів, з якими правоохоронним органам ЄС раніше не доводилося мати справу¹⁵. Пізніше кількість справ, пору-

шених за фактом заяв про напади протягом новорічних свят у Кельні, сягнула понад півтисячі.

Аналогічні напади також сталися під час новорічних святкування ще в 12 землях Німеччини, швейцарському Цюриху, австрійському Зальцбургу та фінському Гельсінкі. Федеральне відомство з кримінальних справ повідомило, що жертвами нападів практично у всіх випадках були жінки, а нападниками – чоловіки-мігранти віком від 17 до 30 років арабської або північноафриканської зовнішності. Пошук підозрюваних звужив коло переважно до шукачів притулку та осіб, які нелегально перебувають у країнах ЄС. Новорічні напади засвідчили посилення позицій та претензій на домінування емігрантського етнокультурного середовища у досліджуваній нами багаторівневій глокалізаційній моделі ЄС. Загалом пояснюються вони невисокою цінністю жінки як особистості, неповагою до її прав у етнокультурному середовищі Сходу, звідки походять мігранти. Ці злочини збурили політикум та суспільство, а також стали причиною соціальних та політико-правих спроб звужити подібне розширення мігрантського етнокультурного середовища.

Зокрема, у Німеччині в січні 2016 року відбулася низка анти-мігранських протестів, як стихійних, так і організованих. Так, 2 тис. демонстрантів, переважно жінок, провело акцію в центрі Кельну для того, щоб висловити протест проти нападів на жінок під гаслами "Ні означає ні" та "Заберіть свої руки геть від наших тіл". Також в Кельні представники антиісламського руху Pegida влаштували протест проти міграційної політики канцлера Німеччини, під час якого закидали поліцію пляшками та петардами. Соціологічні опитування засвідчили, що після нападів на жінок більшість жителів Німеччини підтримали б обмеження прийому біженців, зокрема до 200 тис. осіб у 2016 році¹⁶.

До різких заяв вдалися держави Східної Європи, які виступають проти політики розподілу біженців, запропонованої Німеччиною. Зокрема, прем'єр-міністр Словаччини Р. Фіцо на тлі вищезгаданих злочинів заявив, що не допустить велику мусульманську громаду до Словаччини, оскільки, на його думку, «мусульманських біженців неможливо інтегрувати» та долучити до європейських цінностей¹⁷. Політик вважає, що ЄС повинен зупинити вплив мігрантів. Слід зазначити, що реальна кількість мігрантів-мусульман у країнах ЄС

наразі не встановлена, оскільки поряд з легальними мігрантами до об'єднаної Європи потрапляє велика кількість так званих нелегалів.

Міграційна криза призвела до трансформації глокалізаційної моделі етнокультурного середовища ЄС, що дестабілізує етнополітичну систему наддержавного утворення та загрожує збереженню його цілісності. Не випадково, дослідники глокалізації вказують, що всі етапи і напрямки трансформації повинні містити інституціоналізовані механізми зворотного зв'язку¹⁸, що дозволять коректувати подальший вектор розвитку моделі глокалізації. На думку Н. Кожевникова та Н. Пашкевича, глокалізація повинна рухатися до формування цілісних, багаторівневих, взаємодоповнюваних і стабільних систем. Для цього вони радять забезпечити управління хаотичними тенденціями в політиці, в тому числі міграційній, в культурі та інших сферах, що дозволить цим системам (моделям) знайти найоптимальніші шляхи до нових стабільних станів та оптимальних структур. Наразі в ЄС спостерігається тимчасова стабілізація глокалізаційної моделі етнокультурного середовища, в першу чергу, за рахунок протестної активності, суспільних настроїв, тобто неінституціоналізованих каналів зворотного зв'язку.

1. *Маруховська-Картунова О.* Еволюція та сутність етнокланових режимів: етноконфліктний вимір / О. Маруховська-Картунова // Наукові записки НаУ-КМА. – Т. 173 : Політичні науки. – К., 2015. – С. 62. **2.** *Scott E.* Model Thinking [Електронний ресурс] / E. Scott / Coursera. - University of Michigan. – Режим доступу : <https://www.coursera.org/learn/model-thinking>. **3.** *Антонюк О.* Методи етнополітологічних досліджень [Електронний ресурс] / О. Антонюк // Політологічний словник. – Режим доступу : <http://subject.com.ua/political/dict/863.html>. **4.** *Vox G.* Empirical Model Building and Response Surfaces / G. Vox, N. Draper. – New York : John Wiley & Sons, 1987. – Р. 424. **5.** *Картунов О.* Вступ до етнополітології : наук.-навч. посібник / Картунов О. – К. : Ін-т економіки, управління та господарського права, 1999. – С. 48-49. **6.** *Аберкромби Н.* Глокалізація / Аберкромби Н., Хилл С. Тернер Б. // Социологический словарь. – М. : Экономика, 2004. – С. 175. **7.** *Robertson R.* Globalization: Social Theory and Global Culture (Theory, Culture & Society Series) / R. Robertson // SAGE Publications, 1992. – Р. 67. **8.** *Шумилов М.* Концептуальные основы глобализации [Електронний ресурс] / М. Шумилов // Теоретический журнал "Credo". – 2005. – Режим доступу : <http://credonew.ru/content/view/459/57/>. **9.** *Кожевников Н.* Глокализация: концепции, характерные черты, практические аспекты / Н. Кожевников, Н. Пашкевич // Вестник Северо-Восточного федерального университета им. М.К. Аммосова. – 2005. – №3. – Т.2. – С. 111. **10.** *Хан Е.* Сущность и

социальные функции теории глокализации / Хан Е. // Философия. Политика. Культура. – М. : Прогресс-Традиция, 2011. – С. 109. **11.** Бауман З. Глобализация. Последствия для человека и общества / Бауман З. – М., 2004. – С. 87. **12.** Касабуцкая М. Глокализация и особенности межкультурного взаимодействия / М. Касабуцкая // Труды Санкт-Петербургского государственного университета культуры и искусств, 2015. – С. 206. **13.** Мусульманин із зав'язаними очима обіймає парижан [Електронний ресурс] / Радіо Свобода. – Режим доступу : <http://www.radiosvoboda.org/media/video/27375542.html>. **14.** Кожевников Н., Пашкевич Н. Цит. праця. – С.112. **15.** Німеччину шокували новорічні напади на жінок у Кельні [Електронний ресурс] / BBC Ukrainian. – Режим доступу : http://www.bbc.com/ukrainian/society/2016/01/160105_cologne_new_year_assaults_women. **16.** Більшість німців висловилися за обмеження міграції біженців після подій у Кельні: соціологічне опитування [Електронний ресурс] // ТСН. – Режим доступу : <http://tsn.ua/svit/bilshist-nimeciv-vislovilisa-za-obmezheniya-migraciyi-bizhenciv-pislya-podiy-u-kelni-568783.html>. **17.** У Словаччині вважають, що біженців-мусульман неможливо інтегрувати [Електронний ресурс] // Кореспондент. – Режим доступу : <http://ua.korrespondent.net/world/3612719-u-slovachchini-vvazhauit-scho-bizhentsiv-musulman-nemozhlyvo-intehruvaty>. **18.** Кожевников Н., Пашкевич Н. Цит. праця. – С.112.

Vitman Kostantyn. Glocalization as a political model: the European dimension

The scientific approaches to the phenomenon of glocalization, its features and characteristics are analyzed. The multi-level glocalization model of ethnocultural environment of the European Union was worked out. The main features of its transformation under the influence of increasing number of migrant workers, their neglect of European values are studied. The need to provide the institutionalized feedback mechanisms that will adjust and stabilize the vector of development of glocalization model was pointed out.

In this study we examine the effect of increasing the flow of migrants from Muslim countries to the EU as a result of armed conflict through the prism of glocalization as a global political model. The approaches to glocalization in science differ substantially, making it difficult to understand and study the phenomenon. The glocalization is combination of, seemingly incompatible trends - globalization and localization.

Simplistically glocalization is a continuation of globalization, accompanied with preservation and strengthening of regional trends. But if in globalization, within a model of global development - the trend of regionalization, localization are considered mostly negative consequence or side effect, within a model of glocalization - an equal part of the process.

Glocalization as a general model takes into account the effect of these factors and much better explains their impact on ethno-political processes. For example, hybridization is considered the most common type of glocalization in the world

today, one of the mechanisms combining global and local. During hybridization global processes are being adapted to the social, political, ethnic and cultural systems and their institutions.

It is possible to consider glocalization as a model of interaction between cultural environments at the level of the European Union. The model of glocalization can be represented as a multi-level cooperation, interaction of national, European and global cultural environments.

The result of this interaction presents unique ethnocultural environment that has something in common, common ethnopolitical problems and challenges generally characteristic of the EU, but with strong distinctive regional features. This glocalization model of ethnocultural environment of the European Union can also be described as multi-level because it correlates to some extent with the multiplicity of identities - a pan-European, national, ethnic and others. The levels globalized model continuously interact with each other.

An example of such a multi-functioning model of glocalization would be the impact of the migration crisis in the European Union. Thus, in 2015-2016 ethnopolitical threats originating from migrant ethnocultural environment were highlighted. It began to grow rapidly due to increasing number of migrants and to threaten the values of the European and national levels of the EU. The European Union is currently under pressure of increasing the number of migrants mainly from the regions of armed conflict - East and North Africa. There is expansion, domination of political and social discourse subsystem, conventionally defined as, Islamization. This process created ethnopolitical threat to other subsystems and levels of glocalization model - European and national.

New Years eve's attacks demonstrated the rise of domination and ambitious of migrant ethnocultural environment in our study of multi-level EU glocalization model. In general, they are explained by the low value of women as individuals, disrespect for their rights in ethnocultural environment of the East, where the migrants come from.

Key words: glocalization, political model, migration policy, European Union.